

WV EEMLAND-KRANT

IN DIT NUMMER

- Van de redactietafel
- Trainen in de Eifel
- Wielerwalhalla in Aarschot
- Langs de meet: enkele uitslagen
- Voor op de camping: 100 Cols
- Vallei en Eemklassment
- Aarschot: een wielerwalhalla
- Development Team Midden Nederland (DTM)
- Vrijwilliger in beeld: rugnummers en premies
- Een belletje met Remon
- Column

Colofon

Redactie: Eric Bervoets

Mmv: Dorien, Remon, Merlijn en

Youp

Foto's: archief Eemlandkrant,

Ronald Bouman, instagram.

 www.wveemland.nl/

 info@wveemland.nl

 [wveemland](https://www.facebook.com/wveemland)

 [wveemland](https://www.instagram.com/wveemland)

Van de redactietafel...

In het Critérium du Dauphiné laten de profs zien hoe de vlag er conditioneel bijhangt, in opmaat naar de Tour de France, die op 5 juli van start gaat. In de eerste etappe van de Dauphiné zetten Tadej Pogacar meteen de toon in een verpletterende eerste rit. Daarin bemoeide Jonas Vingegaard zich direct met de debatten en dunde de kanshebbers uit tot de Grote Drie én Mathieu van der Poel. De Nederlander trok de sprint aan, maar werd geklopt door Pogacar. Remco Evenepoel werd 4e. De jacht op geel is geopend!

Wat langer terug, in Valkenburg (of eigenlijk: Vilt) zag uw verslaggever ene Mischa Bredewold tor haar eigen verbazing, maar zeker niet de onze, de Amstel Gold Race winnen voor vrouwen. Met als podiumgenote Puck Pieterse die het weekend erop zegevierde in Huy tijdens de Waalse Pijl. Intussen zoekt de vaderlandse journalistiek zich rot naar de 'Amersfoortse' connectie bij een aantal toprenners van het moment. Ha!

Het voorjaar was ook voor WV Eemland geweldig: een aantal heren van de achttienplus zijn op weg naar het WK Gravel in Limburg, waarvan Alex van den Hurk al officieel zijn gouden ticket binnenhaalde. En op 8 juni klopte Lotte Bouman in de Toekomstcup bij de Nieuweligen Meisjes Imke Menting en de Noorse Karoline Flaterud op die vermaledijde VAM-berg. En zo hebben zich nog meer Eemlanders mooi van voren laten zien.

Voor dit nummer van de Eemlandkrant pleegden we ondermeer een belletje met Remon Brink (trainer 18 +), zetten we de schijnwerper op het Development Team Midden Nederland, gaan we in op de lol van vrijwilligerswerk en besteden we aandacht aan de Training van een club achttienplusrenners in de Duitse Eifel. Veel leesplezier en tot de volgende!

TRAINEN IN DE EIFEL: MOOI GEBIED, GEEN KIP TE ZIEN

In mei is een aantal renners van de Achttien Plus samen afgereisd naar de Duitse Eifel, om daar te genieten van een mooi trainingsweekend in de Eifel. Dit geweldige laaggebergte dat al begint onder de stad Aken. Dus lekker dichtbij huis nog en toch het gevoel ver weg te zijn. De Eemlandkrant belde met Merlijn de Gilde. 'In de winter was er veel animo om een weekend weg te gaan met fanatieke leden die graag een weekend wilden fietsen op uitdagend terrein.' Volgens deze renner herbergt de Eifel enkele mooie beklimmingen, is er geregeld geen kip op de weg te vinden en is het er mooi uitgestrekt. In tegenstelling tot Limburg of de Ardennen waar het eigenlijk altijd druk is tegenwoordig.

Met twaalf personen ging het clubje op weg naar een Landalpark in een rit van een uurtje of drie. De daarop volgende dagen werd er uiteraard druk gefietst, met op zaterdag en zondag een rit van 125 á 150 kilometer met ongeveer 1500-2500 hoogtemeters. Merlijn: 'De focus lag wel primair op het fietsen, er werd dan ook geleefd op kwark, havermout, pasta en bananen! Er zijn op 12 man denk ik in totaal nog geen vijf biertjes gedronken.' De eerste dag voerde over de Vennbahn bij Monschau (D). Deze voormalige spoorweg is tegenwoordig een prachtig fietspad die officieel nog steeds Belgisch grondgebied is en in de Duitse delen daarom zorgt voor Baarle-Nassau-achtige verwarring. Op dag twee ging het naar Ordensburg Vogelsang, een (voormalig) militair trainingsoord dat bekend is geworden met de laatste editie van het televisieprogramma Kamp van Koningsbrugge. Dat is een programma waarin een gemotiveerde groep burgers onder handen wordt genomen door ex-leden van het Korps Commando Troepen. Maar ook voor onze twaalf was het niet gemakkelijk met een verschrikkelijk steile klim (met stukken van ongeveer 14 procent) die naar Vogelsang voerde. De Hohe Acht was uiteindelijk het sluitstuk en de hoogste beklimming, met een aantal haarspeldbochten en 'muurtjes' van een percentage van 6 á 7. Volgend jaar weer! •

*"We hebben geleefd op
kwark,
havermout, pasta en
bananen!"*

'Er zijn op 12 man denk ik in totaal nog geen vijf biertjes gedronken'

WIELERWALHALLA IN AARSCHOT (B)

DORIEN

In het weekend van 13-15 juni was het zover. Het eerste trainingskamp voor de meiden van de regio Midden-Oost. In het huis Anna van der Breggen in het Belgische Aarschot. En dat was volgens Dorien (één van de ouders die meereisde en meefietste!) een inspirerende omgeving. Want al die mooie prijzen en prachtige fietsen van Anna maakten enorme indruk op Eline, Carmen, Feline, Jasmijn, Lenthe, Lois, Lotte, Lynn, Meike, Sara, Tijdens het kamp hebben de meiden elkaar beter leren kennen. Tijdens de aftrap ontdekten zij wie er altijd zijn eigen fiets poetst (of juist niet), wie ooit de meeste kilometers op een dag heeft gereden en wie er in theorie zelf een bandje kan wisselen (hier is nog werk aan de winkel zo schijnt).

Op de eerste dag reden de dames de Sven Nys route (100 kilometer, 785 hoogtemeters). Een prachtige bochtige route, met gravelstroken en kasseien. Het was een warm ritje, gelukkig was er een volgauto (dank Douwe!) met voldoende water. In de middag werd er samen koers gekeken, 'Dwars door het Hageland' die bij de dames gewonnen werd door Lorena Wiebes.

De tweede dag begon met een Yoga-sessie in de tuin om eerst eens de spieren soepel te maken. Daarna reden de rensters een zonnig ritje van 67 kilometer met weer een paar leuke klimmetjes, gravelstroken en kasseien. Een perfecte voorbereiding op het NK! •

De Regio Meiden Midden-Oost is een initiatief waarin meiden van verschillende wielerverenigingen uit Midden-Oost Nederland in samenkomen en elke twee weken samen trainen. Tijdens het kamp waren we met mensen van AXA Valleirenners, JVR de Batauwers, WTC Woerden & WV Eemland.

VOOR OP DE CAMPING: 100 COLS IN NEDERLAND!

"Twee meter, hoger was het niet. In de omgeving waar ik heb leren fietsen was alles polderplat", aldus fietsfanaat Dennis Oolbekkink. In maart van dit jaar kwam een mooi boek van hem uit over de 100 zwaarste 'cols' in Nederland met in de top drie de Camerig, het Drielandenpunt en de Eyserbosweg.

Een jaar of 15 terug sierde de *Toppen Top40* de etalages van de boekwinkels met een lijst van de 40 steilste klimtrajecten in Nederland, bedoeld voor fietsfanaten en wielervrienden door Pieter Cramer. Wat is dat toch met die Hollanders die in hun vlakke land elke oneffenheid koesteren en voegt Oolbekkink wat toe?

Om met de eerste vraag te beginnen: elke Nederlandse renner koestert de Nederlandse toppen, omdat ze er vaak als jonge rennen (zeker in Limburg) hun eerste hoogtemeters pakten. En elke renner weet: als je met de fiets door Nederland rijdt, weet je dat Nederland eigenlijk helemaal niet zo vlak is en verrassende hoogtemeters kent. Met de Camerig in Zuid-Limburg als Nederlandse versie van een 'alpenbeklimming'.

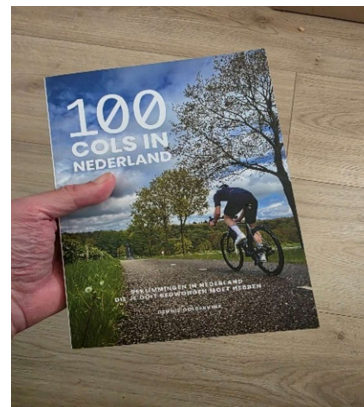
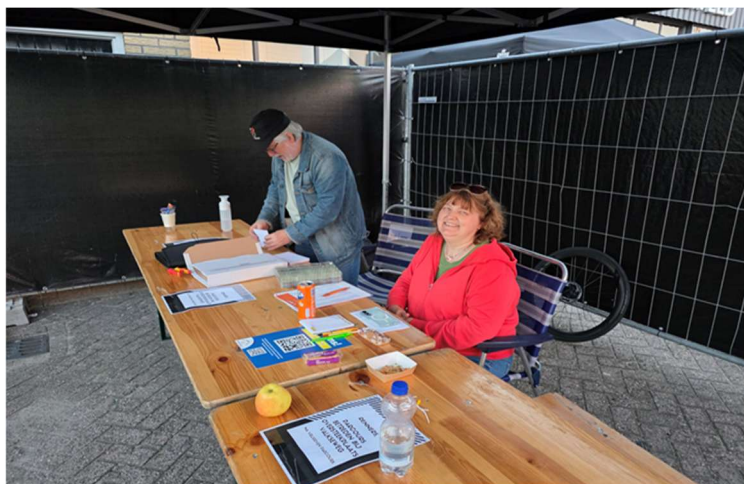

Foto: Eemlandkrant

Voegt dit nieuwe boek wat toe? Zeker! Het is een mooi boek geworden met kleurrijke foto's en mooie verhalen en routes. Punt is alleen wel dat een top 100 (of welke top dan ook) objectiviteit suggereert, maar toch ook een kwestie van smaak is en je eigen fietsbeleving. Sommige toppen staan er niet in (bv Kleeberg, Kaapse Bossen) en andere (Keut) hadden we eigenlijk wel bovenaan verwacht. Maar voor wie nog een leuk boek zoekt voor op de camping, is dit een aanrader. •

Vrijwilliger in beeld: rugnummers en premies

‘Wat is een vereniging zonder vrijwilligers?’

René en Marleen achter de inschrijftafel (Foto: WV Eemland)

Net als andere sportverenigingen leunt een wielervereniging op haar vrijwilligers. Denk aan de baanwachten, ouders die de baan schoonvegen, organiseren van trainingsweekenden, bardienst, schoonmaak, noem het maar op. Veel handen maken licht werk. Vanaf deze editie zullen we met enige regelmaat stil staan bij vrijwilligers en het vrijwilligerswerk bij het wielrennen.

Eén van de taken die je als lid of ouders kunt oppakken is het uitreiken van rugnummers en het ondersteunen van een lokale wielerronde. Op 10 mei was de ronde van Barneveld. Die is onderdeel van de Vallei- en Eemklassement. We volgden daar enkele Eemlandvrijwilligers achter de inschrijftafel. Lisanne Nauta was – geheel in stijl - met de fiets uit Wageningen gekomen om die middag en avond mee te helpen, Marleen Bervoets viel op dat de renners netjes de vrijwilligers bedankten na de koers en Rene van Leijen weet dat je, als eenmaal de prijzen zijn gevallen, de renners soms in toom moet houden, omdat er ‘een enveloppe’ voor ze klaarligt. Sommige kunnen dan wat ongeduldig zijn. ‘Dat zijn dan de broodrijders’, lacht Rene. Samen hebben de vrijwilligers een mooi systeempje bedacht om snel de rugnummers en transponders uit te geven en na de koers aan de hand van de uitslag de enveloppen uit te delen en de transponders weer in ontvangst te nemen. Ronald Bouman belt alvast de uitslag door, al wandelend vanaf de KNWU jurywagen naar de inschrijftafel. Rene en Marleen kijken meteen welke enveloppe voor welke renner is. Na het opruimen hebben de vrijwilligers een leuke avond gehad en meerdere malen geven renners aan ‘zonder jullie kunnen wij onze hobby niet uitoefenen, dus dankjewel!’ •

Onze vaste rubriek: een belletje met...

ERIC BERVOETS

Deze keer belden we met **Remon Brink**, trainer van de 18-Plus.

Waar stond jouw wieg?

Ik ben geboren en getogen in Dedemsvaart. Een leuk dorp op de grens van Overijssel en Drenthe waar best veel goede fietsers vandaan komen. Alleen dan niet in de categorie Wielrennen, maar in de categorie BMX. Ik ben er jarenlang trainer geweest bij BMX-club De Vaart. Wij hadden een goed opleidingsprogramma en een duidelijke visie om jongeren op te leiden. Cruciaal daarbij was een goede mix van plezier en leren. Als je elke week iets leert wordt je beter, ik ben uiteindelijk toch een onderwijsman. Ik heb inmiddels al weer wat jaartjes erop zitten als docent en leidinggevende van enkele middelbare scholen in onder andere Harderwijk, Zeewolde en Nijkerk.

Hoe lang zit jij al op de fiets en waarom?

Ik fiets al vanaf mijn vierde. Eerst op de BMX, later als training voor BMX ook op de racefiets, de mtb en de baanfiets. Ik ben in 2010 gestopt met actief bmx-en, nadat ik dit 26 jaar gedaan had, waarvan 7 jaar op Elite niveau. In 2015 ben ik opnieuw op de racefiets gestapt om iets te doen aan de 95 kilo die ik inmiddels geworden was.

Wat voor type renner ben je?

Ik ben en blijf een sprinter. Komt nog van mijn tijd als BMX'er. Dat is een explosieve sport met korte sprints. Ikzelf heb niet echt aanleg voor duursport en het gaat me dan ook al snel te hard. Maar als ik koers en ik hoor de bel voor de laatste ronde en ik hang nog in het peloton, dan voel ik echt wel de adrenaline door mijn lijf gaan.

Wie was/is jouw voorbeeld in het wielrennen?

Je durft het bijna niet meer te zeggen. Toen ik jong waren mijn helden toch echt Lance Armstrong en Michael Boogert. Maar ja..... Ik vind veel wielrenners fascinerend. Wat die mannen uit een menselijke haal, het is echt niet normaal. Zo knap, zoveel toewijding en met zoveel geleverde arbeid. Prachtige sportmannen en vrouwen!

Hoe ben je bij de club terecht gekomen?

Stiekem houd ik toch van wedstrijden. Daarom ben ik in 2017, nadat ik naar Woudenberg verhuist was, eens op een donderdag bij de club gaan kijken bij een wedstrijdje. Ik vond toen het wedstrijdje wel leuk, maar de sfeer bij de club totaal niet. Mijn kopwerk was niet lang genoeg en één van de renners schold me flink uit. Ook vertrok iedereen direct na de trainingwedstrijd: geen gezelligheid. Ik ben pas in 2022 lid geworden. De sfeer was veranderd vond ik toen. Het was niet meer doelloos drie keer per week koersen. Ikervaarde nu een

club waar je kon leren wielrennen, waar je geholpen werd om beter te worden en waar anderen wielrenners kwamen voor gezelligheid en sfeer. Complimenten aan alle clubleden die hieraan bijgedragen hebben.

Foto: Remon Brink

Wie zie jij naast Pogacar als podiumkandidaten voor de Tour dit jaar?

Ik ben heel benieuwd hoe Vignegard het dit jaar zal doen, als hij de ideale voorbereiding heeft. Dan staat hij zeker op het podium. Ik verwacht dat ook Almeida dicht bij het podium komt in de schaduw van Pogacar. Almeida als kroonprins, die ploeg is gewoon heel sterk.....En bij de dames kan je niet om Demi Vollering heen. Maar uiteraard hoop ik op onze eigen Puck Pieterse! Ze wordt iedere wedstrijd beter dus je weet het nooit!

Wegwielrennen of veldrijden?

Veldrijden! Bij het veldrijden heb je iedere minuut wel ergens een uitdaging en een gevoel van actie. Wel jammer dat het veldrijdseizoen altijd een maand te vroeg gepland is en veel te kort. In januari en februari zouden een paar extra wedstrijden niet misstaan. Ook kan je veldrijden veel eenvoudiger op je eigen niveau doen. Je bent niet afhankelijk of je het peloton bij kunt houden, en er rijdt altijd iemand van jouw eigen niveau waarmee je echt kunt strijden. Bij wegwielrennen is dit toch anders. Daar is het instapniveau vind ik veel hoger, haha.

Wil je verder nog wat kwijt?

Ik zou alle leden die we niet zien op de club op willen roepen om minimaal eens per twee weken bij de club te komen om te trainen of te koersen. Er is inmiddels op ieder niveau aanbod. Als je alleen licentielid bent dan mis je de gezelligheid, verlies je het gevoel dat wielrennen een teamsport is. Dan kost het meer moeite om te blijven fietsen. Samen maken we de club! •

‘Als ik koers en ik hoor de bel voor de laatste ronde, dan voel ik echt wel de adrenaline in mijn lijf.’

Development Team Midden Nederland: Yoep vd Peet

DTM is voor jonge renners die (eventueel) ambitie hebben om zich verder te ontwikkelen in de wielersport, denk aan het ondertekenen van een contract als prof. We spraken met Yoep vd Peet over koersen bij DTM.

Yoep is één en al fietsen: van beroep is hij fietsenmaker en hij koerst al ruim 15 jaar bij Eemland. “Vóór DTM reed ik bij SmartDry. Dat was een Nederlands-Spaanse ploeg. Ik zat in 2019 in de overgang van junioren naar de beloften. Ik wilde van clubrijder naar een team, voor mijn eigen ontwikkeling. En zo gaat het bij veel jongens. Bij DTM krijg je een kennismakingsgesprek waar ze nagaan wat voor renner jij bent en ze kijken zeker ook naar je uitslagen.”

“We hebben diverse disciplines in de ploeg, we hebben sprinters en klimmers. Je mag aangeven welke wedstrijden je zou willen rijden. Zelf ben ik allrounder, wel iemand die zichzelf helemaal kan leegrijden. Een tijdrít vind ik bijvoorbeeld een mooie discipline en klassiekers vind ik prachtig. Ik heb een 137 km tijdrít gereden, de monstertijdrít twee jaar geleden in Zeewolde. Ik kwam toen net niet in de toptien, met een gemiddelde van ruim 41 km per uur. Een kwestie van goed eten en je rit indelen. “

Als DTM renner moet je echt openstaan voor evaluatie en ontwikkeling. Je hebt heel duidelijke doelen per seizoen. “En onze ploegleiding en renners hechten samen veel waarde aan teambuilding. Dan gaan we samen *boulderen* (binnen een klimwand beklimmen).” Dat levert veel lol op, maar is volgens de ploegleiders ook een uitstekend middel om je zogeheten core-stability te trainen. En dat is ook de kern van DTM: een mooie combinatie van serieus trainen en het samen zijn van een (vrienden)team.

Je moet volgens Yoep wel ook tegen de trainingsarbeid kunnen. Je traint per week minimaal 10 uur, daarmee moet je wel rekening houden. Je hebt gewoon je doel en daarvoor moet je aan de slag. Een je hebt jaarlijks een sporttest om de waardes te bekijken die je kan trappen.

“Een tijdrít is een kwestie van goed eten en je rit indelen”

Yoep vd Peet in actie (Foto: Eemlandkrant)

DTM groeit en gaat nu het derde jaar in en is nog op zoek naar extra sponsors. Dus bent u of kent u nog iemand die dit team graag wil ondersteunen. Check www.dtm-cycling.nl •

Vallei en Eemklassement per 25/6

Tijdens het schrijven van deze krant werd er al (keihard) gereden in Barneveld en in Baarn voor het Vallei- en Eemlandklassement.

Bij klasse 1 (voorheen: amateurs) luidt de topdrie: Erwin van leijen (in het geel dus), Olaf Oussoren en Martin van Plateringen.

Bij klasse 3 (voorheen: startlicentie) staat Willem van Eck op de eerste plaats (in het geel), gevolgd door Robert Witsiers en Frank Weijers.

Bij de vrouwen vinden we Rivkah Roesbergen in het geel, op de voet gevolgd door Roxean de Kroon en Bianca van den Hoek. Op naar Hoevelaken (28 juni), Scherpenzeel (5 juli) en Woudenberg (30 augustus). Inschrijven kan via de KNWU. •

Aan de meet: het NK Nieuwelingen/Junioren weg (Ronostrand) en tijdrijden (Surhuisterveen)

In het weekend van 21 en 22 juni j.l. was het zover: het Nederlands Kampioenschap voor Nieuwelingen, Junioren, Belofte en Elite werd verreden in het Drentse Roden, pal tegen de grens met Groningen. En dit allemaal in tropische temperaturen.

Op zaterdag won bij de Nieuwelingen (M) de inmiddels als veelwinnaar bekende Delano Heeren van Acrog Tormans. Op de vijftiende plek treffen we als hoogst geklasseerde Eemlander Stijn Toornman. Bij de Junioren (V) troffen we onze Lois de Jong op een 44 ste plaats na een geweldige demarrage. Wat ons betreft de prijs voor de strijd lust! Winnares was Britt Jeucken van Restore Cycling.

Zondag was het om 9.00 uur in de zonnige vroege ochtend de beurt aan de Nieuwelingen (V) (zie de foto hiernaast voor het podium). Maxime Takken won met groot machtsvertoon het NK, gevolgd door Lana Schiphof en Pien Rozenburg. Onze Lisa Brouwer eindigde als hoogste Eemlander op plek twaalf. Bij de Junioren (M) was het Gijs Schoonvelde die komend jaar de driekleur om het bovenlijf draagt, met Twan Maarleveld op plek 46 als hoogst geëindigde Eemlander.

Lars van Engen finisht in Surhuisterveen (Foto: Eemlandkrant)

Kort erna, op 24 juni, was vervolgens het NK tijdrijden in het Friese Surhuisterveen, 20 kilometers verwijderd van Roden.

Ook in deze discipline won de Nieuweling (V) Maxime Takken de kampioenstrui met Lotte Bouman knap op plek 5. Bij de Junioren (M) won Michiel Mouris van WV de Amstel en eindigde onze Storm de Kock op een mooie 9de plek in de toptien. Petje af!

*Winnares Maxime Takken in tweede positie
Foto: Eemlandkrant*

Vermeldenswaard is dan nog een behoorlijke valpartij bij de Nieuwelingen (V) op de zondag van het NK Weg Ronostrand. Tijdens deze wedstrijd werd keihard gereden met gemiddelden boven de veertig en de laatste 3 km bleef de snelheid nooit lager dan vijftig kilometers per uur. Volgens onze Eemlanddames is er heel weinig voor nodig om het peloton letterlijk uiteen te laten vallen als een van de collegaatjes een kleine stuurfout maakt. 'Want je rijdt heel dicht op elkaar', aldus Lisa Brouwer in de nabespreking. Waar sommige dames rap om de valpartij heen konden sturen (Eline Bervoets, Sara Pols) kwamen anderen lelijk ten val. Toen we Lotte Bouman beterschap wensten gaf ze aan 'welnee joh, zo erg is het ook weer niet, maar het is wel mijn tweede valpartij in heel korte tijd'. Naar verluid werden drie personen (geen Eemlanders) naar een ziekenhuis in de buurt gestuurd om zich door een arts te laten onderzoeken. Wielrennen is de mooiste sport ter wereld, maar zoals we weten niet de veiligste. Het is precies daarom dat de KNWU tegenwoordig na elke wedstrijd een vragenlijst stuurt om renners te informeren naar hun ervaringen met als doel de veiligheid van de sport waar het kan te verbeteren. •

COLUMN 'tabak op de poten'

Door Eric Bervoets

Wielrennen is natuurlijk meer dan rap fietsen. Je moet ook nog koppie-koppie zijn, de koers lezen en precies weten wanneer je mee moet of niet. En verder: keihard trainen tot je tong op je koersschoenen valt. Het helpt dan niet echt als je aan alle vinkjes voldoet, maar je je helm te ver naar achter hebt staan (zodat je voorhoofd zichtbaar is: foei!), je een oud brilletje ophebt met de armpjes onder je helmriemen (foei!) en al helemaal vreselijk is het als de benen niet geschoren zijn (extra foei!). Hoe vaak ik in het verleden al moest verdedigen waarom wij liever geen 'tabak op de poten' zien, poh. Alleen een masseur (en die hebben we ook allemaal, nietwaar?) die snapt nog waarom het haar er toch echt af moet. Ooit zorgde de Spaanse renner Oscar Freire voor hilariteit in het peloton als hij weer eens zijn benen niet had gedaan. Maar Oscar vergat ook zijn helm, zijn schoenen, zoals Bram Tankink ooit vergat te starten tijdens den Touretappe en nog druk met de reporter in gesprek was.

Ach ja, die Bram. Maar die wist ook dat goed gesoigneerd zijn een ode is aan de vroege dagen van het wielrennen, toen renners als ware gentlemen werden beschouwd. Bij de jongere categorieën corrigeren renners elkaar al, omdat ze een oud klokkie hebben en geen Garmin, de bril niet genoeg spiegelt en de algehele outfit te wensen overlaat (flapperende kleding, oei!). Ook de wielersok speelt een belangrijke rol! Als je gesoigneerd wilt zijn, is het belangrijk om een mooi paar aan te trekken. Geen lage sokjes en blote enkels (jakkies!), maar een mooie – liefst gepersonaliseerde – witte sok die komt tot de onderkant van de kuit. Wel oppassen dat de jury je niet afkeurt wegens 'aerovoordeel' (zo hoorde ik Anna van der Breggen eens zeggen).

Uit onderzoek blijkt dat het scheren van je benen je inderdaad sneller laat fietsen. Marginale winst is belangrijk voor wielrenners. Dus: eraf die tabak! Tjik-tjak, volle bak!

Gesoigneerde renners in Barneveld (Foto: Eemlandkrant).

